

PROP DE VOSALTRES

Llibertat religiosa en el món

Benvolguts diocesans:

Hi ha una organització que s'anomena Ajuda a l'Església Necessitada que edita un informe cada dos anys sobre la llibertat religiosa en el món. L'últim es refereix a l'any 2018. És un estudi molt voluminós (700 pàgines) amb una excel·lent documentació i està molt ben valorat per tècnics de diferents professions ja que els ajuda a conèixer amb dades objectives aquesta problemàtica a nivell general. Senyala, a més a més, les característiques i peculiaritats de cada país en concret. Ha rebut molts elogis per fer visible aquesta circumstància que alguns països s'esforcen en amagar.

El marc teòric de l'estudi té el recolzament de l'article 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans i de la Declaració sobre la llibertat religiosa (*Dignitatis Humanae*) del Concili Vaticà II. Em sembla que us interessarà conèixer algunes dades d'aquest informe:

El 61% de la població mundial viu en països en els quals no es respecta la llibertat religiosa; hi ha hagut un retrocés respecte a l'informe anterior de 2016.

Un total de 38 països pateixen greus violacions contra la llibertat religiosa; en 21 d'ells

hi ha una declarada persecució i en altres 17 una clara discriminació.

La llibertat religiosa ha empitjorat a la Xina i a l'Índia però ha millorat en Síria i a Iraq.

S'observa en el món occidental una gran indiferència davant d'aquest fenomen escandalós. Us recordo una dada que apareixia en un article de *La Vanguardia* (25/3/19): davant de la matança en una mesquita de Nova Zelanda hi va haver moltes concentracions d'autoritats davant d'edificis públics i mostres de rebuig popular de molts grups socials. Continuava amb l'enumeració de diversos atemptats contra comunitats cristianes en diferents països sense que ningú digués res per denunciar la situació. La sola comparació li produïa tristesa i escàndol.

S'aprecia en la nostra societat un creixent analfabetisme religiós. Sembla que a alguns dirigents els molesta la manifestació i el coneixement de la realitat religiosa de l'ésser humà. Pretenen esborrar els vestigis de la tradició re-

ligiosa del nostre entorn quan és una part irrenunciable de la cultura occidental. No es pot entendre la nostra societat sense l'empremta cristiana.

En el cas dels cristians, 178 milions viuen en països en els quals hi ha discriminació i 327 milions més on hi ha persecució. Entenem per discriminar quan s'apliquen les lleis que marginen a un determinat col·lectiu religiós i no a tots, per exemple la impossibilitat de viure en un determinat barri o accedir a carrers públics. Entenem per perseguir quan existeix una campanya activa amb la finalitat d'exterminar, expulsar o sotmetre a un determinat grup de persones per la seva religió d'una forma sistemàtica.

L'Informe enumera dotze conclusions molt significatives que, per espai, no podem reproduir. Us convido a conèixer-les entrant en la web d'aquesta organització.

Els cristians no perdem l'esperança de millorar la nostra lliure condició en tots els països del món però n'agraïm la seva informació i la denuncia quan això no es produeix o es desitja ocultar.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Èxit del primer Via Crucis interparroquial

Unes 200 persones van participar, el passat 7 d'abril, a Maials, al primer Via Crucis interparroquial que va organitzar l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues.

Hi van participar feligresos de parròquies de Juncosa, els Torms, el Soleràs, Granyena de les Garrigues, Sarroca, Torrebesses, Llardecans, Almatret, la Granadella, Bovera, Bellaguarda i Maials, així com la comunitat romana de Lleida. Els van acompanyar Mn. Josep Maria Cebrià, Mn. Adrià Burca i Mn. Pau Fecho. Tots junts van reviu el Camí de la Creu.

La imatge del Sant Crist de Gràcia va obrir el Via Crucis, es va fer la lectura de cada estació, meditació, pregària i cant. En arribar al cim del turó, els participants van cantar el Credo i tots van entrar a l'ermita de Sant Sebastià per fer silenci i contemplació davant de Jesús a la Creu.

Després d'unes paraules de Mn. Adrià, Mn. Cebrià va animar tots els presents a continuar amb aquesta trobada interparroquial els propers anys. A continuació els feligresos van venerar la Santa Creu. En acabar va ser el moment de les confessions.

CERCA DE VOSOTROS

Libertad religiosa en el mundo

Queridos diocesanos:

Hay una organización que se llama Ayuda a la Iglesia Necesitada que edita un informe cada dos años sobre la libertad religiosa en el mundo. El último se refiere al año 2018. Es un estudio muy voluminoso (700 páginas) con una excelente documentación y es muy valorado por técnicos de distintas profesiones porque les ayuda a conocer con datos objetivos esta problemática a nivel general. Señala, además, los características y peculiaridades de cada país en concreto. Ha recibido muchos elogios por hacer visible esta circunstancia que algunos países se esfuerzan en ocultar.

El marco teórico del estudio tiene el soporte del artículo 18 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos y de la Declaración sobre libertad religiosa (*Dignitatis Humanae*) del Concilio Vaticano II. Me parece que os interesará conocer algunos datos del mencionado informe:

El 61% de la población mundial vive en países donde no se respeta la libertad religiosa; ha habido un retroceso respecto al informe anterior de 2016.

Un total de 38 países sufren graves violaciones contra la libertad religiosa; en 21 de ellos hay una declarada persecución y en otros 17 una clara discriminación.

La libertad religiosa ha empeorado en China y en la India pero ha mejorado en Siria y en Irak.

Se observa en el mundo occidental una gran indiferencia ante este escandaloso fenómeno. Os recuerdo un dato que aparecía en un artículo de *La Vanguardia* (25/3/19): ante la matanza en una mezquita de Nueva Zelanda hubo muchas concentraciones de autoridades ante edificios públicos y muestras de rechazo popular de muchos grupos sociales. Continuaba con la enumeración de varios atentados contra comunidades cristianas en distintos países sin que nadie levantara la voz para denunciar la situación. La sola comparación le producía tristeza y escándalo.

Se aprecia en nuestra sociedad un creciente analfabetismo religioso. Da la impresión que algunos dirigentes les molesta la manifestación y el conocimiento de la realidad religiosa del ser humano. Pretenden borrar los vestigios de la tradición religiosa de nuestro entorno cuando es una parte irrenunciable de la cultura occidental. No se puede entender nuestra sociedad sin la huella cristiana.

En el caso de los cristianos, hay 178 millones que viven en países donde hay discriminación y 327 millones donde hay persecución. Entendemos por discriminar cuando se aplican las leyes que marginan a un determinado colectivo religioso y no a todos, por ejemplo la imposibilidad de vivir en un determinado barrio o acceder a cargos públicos. Entendemos por perseguir cuando existe una campaña activa con el fin de exterminar, expulsar o someter a un determinado grupo de personas por su religión de una forma sistemática.

El Informe enumera doce conclusiones muy significativas que, por espacio, no podemos reproducir. Os invito a conocerlas entrando en la web de esta organización.

Los cristianos no perdemos la esperanza de mejorar nuestra libre condición en todos los países del mundo pero agradecemos la información sobre la misma y la denuncia cuando ello no se produce o se desea ocultar.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Sabadell acull la 13a Jornada de docents de Religió de Catalunya

Prop de 300 persones van omplir, el dissabte 6 d'abril, el Col·legi Sagrada Família de Sabadell per participar en la 13a Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya. La jornada va ser organitzada per la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), conjuntament amb el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC).

Durant l'acte el secretari general de la FECC, P. Enric Puig, va posar en valor la missió dels mestres i professors de religió, atès que «esdevenen testimonis de fe i, de vegades, l'únic vincle dels alumnes amb el fet religiós». També va assenyalar que el professor de religió ha de ser «acollidor, sobretot amb els que més ho necessiten». Per la seva part, l'arquebisbe Mons. Jaume Pujol va assegurar que «no hi pot haver una autèntica educació integral si falta la dimensió religiosa».

Després dels parlaments inicials, la jornada va arrencar amb la conferència «Frecuentar el futuro. Lectura pastoral del Sínodo de los jóvenes», a càr-

rec del sacerdot salesià Koldo Gutiérrez, qui va fer un recorregut minuciós pel document sorgit del recent Sínodo dels joves. Gutiérrez va concloure la ponència afirmant que el Sínodo es podia resumir en quatre idees: caminar junts, pastoral en clau de vocació, relacions humanes i projectes de missió. La jornada es va cloure amb l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Presenten el programa d'acollida laboral de Càritas

Càritas Diocesana de Lleida va acollir els dies 1 i 3 d'abril la presentació del programa d'acollida laboral als alumnes del curs d'alfabetització de la parròquia de Sant Ignasi. Van assistir-hi prop d'un centenar d'alumnes. La xerrada tenia la finalitat de donar a conèixer aquest nou servei destinat a ajudar a trobar feina.

Càritas Diocesana de Lleida promou la Fundació Jaume Rubió i Rubió amb la finalitat d'ajudar als participants de l'entitat a millorar les seves habilitats laborals i poder orientar-los cap al mercat laboral normalitzat. Cal dir que aquesta fundació també col·labora amb la parròquia de Sant Ignasi, aportant i fent el seguiment d'alguns participants que fan el curs d'alfabetització.

Aquest curs d'alfabetització, a més a més de la llengua, ofereix als alumnes altres activitats, com anar al cinema, conèixer recursos culturals, administratius i sanitaris de la ciutat. Això els ajuda a integrar-se millor en la nostra societat. La formació es fa totalment a través del voluntariat. Des de la parròquia de Sant Ignasi fan una crida perquè tothom qui vulgui acompanyi a persones novingudes en el seu procés d'adaptació a Lleida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

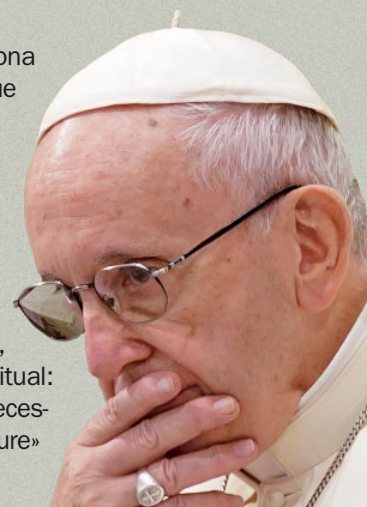

@Pontifex: «De vegades podem pensar que estem sols davant les dificultats. Però el Senyor camina al nostre costat, encara que no intervingui de seguida, i si seguim endavant obrirà un nou camí» (2 de març).

@Pontifex: «Escoltem el crit de la terra, ferida de mil maneres per l'avidesa humana. Permetem-li seguir sent una casa acollidora on ningú se senti exclòs» (3 de març).

@Pontifex: «La pregària dona solidesa i vitalitat a tot el que fem» (5 de març).

@Pontifex: «Com ho fem per a no jutjar, no condemnar i perdonar? "Doneu i us serà donat": sigueu generosos en el donar. No només l'almoina material, sinó també la caritat espiritual: perdre temps amb qui ho necessita, visitar un malalt, somriure» (18 de març).

Homenatge a Mn. Pardell dins dels actes dels 60 anys de l'Episcopal

El passat 6 d'abril, el Col·legi Episcopal es va vestir de festa amb un homenatge a Mn. Jordi Pardell, qui durant 28 anys va ser el seu director.

Professors, exprofessors, pares i exalumnes de diferents promocions es van reunir primer al voltant de l'altar en l'Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per sacerdots que han exercit la seva tasca pastoral al Centre. Després, tots junts van compartir un dinar tot donant gràcies. Va ser el moment de compartir vivències.

Recordant els qui els han precedit i encoratjats pel seu testimoni, el saló d'actes de l'escola s'anomenarà Sala d'Actes Mn. Jordi Pardell. En ell, la comunitat educativa de l'Episcopal també vol retre homenatge als

qui han anat al davant fent possible que aquest col·legi sigui un referent per a tots els lleidatans.

L'Episcopal celebra 60 anys, és llavor de futur i vol continuar fecundant la terra per donar encara molt de fruit.

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

L'admiració, el motor del saber (II)

L'admiració és la font de tota recerca. El qui s'admira, es pregunta per què els éssers són com són i aquesta interrogació el condueix a esbrinar les causes i les raons ocultes, els fils que mouen el teatre del món. Admirar-se és reconèixer la ignorància, però, a la vegada, obrir-se al camp del saber.

M'admiro que les coses siguin com són, però encara m'admira més que siguin, podent no ser. De fet, podria no haver-hi res. Res de res. Ningú. Ni el món, ni l'ull que el mira. M'admira que hi hagi el món, però també que hi sigui jo i que hi sigui l'arbre, el mar i el sol. M'admira que hi hagi un ésser que s'admira d'allò que contempla i que vulgui desxifrar el sentit de cada cosa.

L'admiració és l'emoció que fa obrir els ulls de bat a bat; eixampla el món interior i l'enllaça amb el món exterior. Conté la força de la meravella, però també el cuc de l'estranyesa. Expressa petitesse i, a la vegada, innocència. Els nens s'admiro, però també els savis, els artistes i els poetes. El qui no s'admira de res, no pot, ni tan sols, preguntar. Sense pregunta no hi ha resposta i sense resposta no hi ha saber. L'admiració és motor del coneixement. Tot comença amb l'admiració.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Passejades simultànies solidàries en benefici de Mans Unides

Vuit localitats de la nostra diòcesi van acollir el passat 7 d'abril una sèrie de passejades simultànies per commemorar els 60 anys de Mans Unides. D'aquesta manera Lleida va participar en aquesta iniciativa promoguda a nivell espanyol.

Un dels objectius va ser donar a conèixer la tasca que fa aquesta entitat d'Església en defensa dels drets humans. Els beneficis de les passejades es destinaran a un programa d'emprenedoria laboral per a més de 300 dones índies en situació de vulnerabilitat.

Les poblacions que van participar-hi són Torregrossa, Almacelles, Alcoletge, Les Borges Blanques, Torrefarrega, Alpicat, Maials i Alfarràs. Es van organitzar dos recorreguts, un de dos quilòmetres i un altre de cinc. Sota el lema «Creiem en la igualtat i la dignitat de les persones», Mans Unides inicia un nou trienni posant el focus en els drets de les dones. En aquest sentit, la delegació de Lleida participa enguany en l'ampliació d'un internat per a joves a Ruanda i vol col·laborar en un projecte de formació forestal al Brasil.

AGENDA

- **Dimecres, 15 de maig. Sant Isidre.** Matí, Visita Pastoral del bisbe Salvador a Sucs en el marc de la Festa Major de Sant Isidre.
- **Dijous, 16 de maig.** Lliurament dels premis del Concurs Bíblic. Casa de l'Església-Acadèmia Mariana.
- **Divendres, 17 de maig.** A les 20 h, confirmacions d'alumnes del Col·legi Santa Anna a la parròquia de Sant Llorenç.
- **Dissabte, 18 de maig.** A les 19.30 h, confirmacions a la parròquia de Maials.
- **Diumenge, 19 de maig.** A les 12 h, confirmacions a la parròquia de Montserrat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 13. □ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / SI 41 / Jo 10,1-10]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Cong. del Sagrat Cor de Bétharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg. fund. Salesianes (FMA 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.
- 14. ■ **Dimarts** [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.
- 15. □ **Dimecres** [Fets 12,24-13,5 / SI 66 / Jo 12,44-50]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joan-

- na de l'Estonnac, religiosa viuda, fund. de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.
- 16. □ **Dijous** [Fets 13,13-25 / SI 88 / Jo 13,16-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe; sant Joan Baptista de La Salle, prev. fundador de l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orione, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubbio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.
- 17. □ **Divendres** [Fets 13,26-33 / SI 2 / Jo 14,1-6]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-

- real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.
- 18. □ **Dissabte** [Fets 13,44-52 / SI 97 / Jo 14,7-14]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, rel. mercedari, de Reus.
- 19. □ **Diumenge vinent**, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,20b-26 / SI 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13,31-33a. 34-35]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Osimo i beat Agustí de Tarano, prevs.

Diumenge IV de Pasqua (C)

COMENTARI

Crist Ressuscitat és la vida plena

Creure en el Ressuscitat és creure en la vida, en una vida plena i en una vida que s'ofereix a tothom, que no és patrimoni de ningú. A la primera lectura veiem com Pau i Bernabé davant el rebuig dels jueus diuen: *Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra.* La predicació de Pau i Bernabé suposa la vida eterna, la salvació i és per a tots els homes i dones de la terra, no queda limitada al poble jueu.

A l'evangelí el mateix Jesús diu ben clarament *Les meves ovelles reconeixen la meua veu. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans.* La vida que dona Jesús és la vida per sempre, eterna. Però hi ha una condició: escoltar la seva veu. *Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen.* Cosa no sempre fàcil i suposa sovint passar pel dolor i el sofriment.

Així ho recorda l'Apocalipsi: *Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell.* També Pau i Bernabé foren expulsats d'Antioquia de Pisídia. Però la recompensa és clara: *El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.* Certament aquesta immensa multitud ha passat per la persecució seguint l'exemple del Crist. Creure en Crist Ressuscitat, seguir-lo fins a la mort és dur, no és gens fàcil però porta a la vida sense fi, a una vida plena de felicitat on ja no hi ha ni dolor, ni llàgrimes ni sofriment. És la Vida en majúscula, la vida perfecta i eterna.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguien Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra.» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

► Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*
O bé: *Al·leluia.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perge y llegaron a Antioquía de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios. El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: «Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra»».

Cuando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna. La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron de su territorio. Estos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaban llenos de alegría y de Espíritu Santo.

► Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*
O bien: *Aleluya.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos.

Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará toda lágrima de sus ojos».

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno».